

Historische wissel

Al ruim een jaar wordt het wereldnieuws beheerst door de pandemie. De media berichten volop over de gevolgen van het coronavirus. Je zou haast vergeten dat er nog meer gaande is op onze planeet. Ook ten aanzien van Israël is er meer te melden dan hoe men daar met covid-19 omgaat. Er kan zelfs gesproken worden van historische ontwikkelingen in het Midden-Oosten!

Al jaar en dag leeft Israël op gespannen voet met Arabische buurlanden. In Tel Aviv en Jeruzalem is men altijd op z'n hoede voor onverwachtse aanvallen. De recente 'olie-aanslag' is een voorbeeld van 'milieuterrorisme'. Volgens betrouwbare bronnen werd Iraanse stookolie uit een Libische tanker geloosd, vlak voor de kust van Israël, en bracht zo grote schade toe aan flora en fauna, ook in Libanon. Maar naast constante dreiging is er gelukkig ook hoop!

Khartoem

Om de recente ontwikkelingen goed te kunnen duiden, gaan we even terug naar 1967. In de Sudanese hoofdstad Khartoem klonken er drie nee's van de Arabische Liga: nee tegen vrede met Israël, nee tegen erkenning van de staat Israël, en nee tegen onderhandelingen met de Joodse staat. Kortom: de Arabische landen wilden, triest genoeg, met Israël op voet van oorlog blijven leven. Sudan bijvoorbeeld vocht aan de kant van Egypte mee in twee oorlogen tegen Israel. Ook was het een doorvoerland voor Iraanse wapens, bestemd voor Hamas. Geen wonder dat Israël aanvallen uitvoer-

de op Sudanese wapenopslagplaatsen en konvooien. Al-Qaida had zelfs zijn eerste trainingskampen in Sudan.

Land na land

Sinds de zomer van 2020 is er echter een 'normalisatieproces' op gang gekomen. Stille diplomatie heeft ertoe geleid dat Israël in augustus jl. officiële betrekkingen heeft gekregen met de Verenigde Arabische Emiraten, in september gevolgd door Bahrein. In oktober volgde Sudan, waarna in december ook Marokko aansloot in de rij. Sinds de erkenning door Egypte in 1979 en door Jordanië in 1994 was het decennia stil. Nu is er echter een historische wissel omgegaan. Land na land knoopt diplomatieke relaties aan met de Joodse staat. Het spectrum van islamitische landen waarmee de Joodse staat nu betrekkingen heeft, loopt van Marokko in het uiterste westen tot de VAE in het oosten. Terugkijkend op wat er sinds 1948 allemaal gebeurd is, kun je deze ontwikkelingen buitengewoon noemen!

Toekomst

Wat zal de nabije toekomst brengen?

Welk islamitisch land zal de volgende zijn? Er zijn sterke aanwijzingen dat Indonesië, de meest bevolkingsrijke moslimstaat met meer dan 270 miljoen inwoners, overweegt om formele betrekkingen met Israël aan te knopen. Maar vooralsnog ontkent Jakarta, wat Oman de grootste kanshebber maakt als eerstvolgend land de boeken in te gaan. Sinds er op 31 augustus 2020 voor het eerst weer een Israëliësch vliegtuig door het luchtruim van Saoedi Arabië mocht vliegen, is er hoop dat zelfs de diplomatieke betrekkingen met het land van Mekka en Medina beter zullen worden. De wonderen zijn de wereld nog niet uit. «

Pesach, de bevrijding uit de machten van zonde en dood, krijgt zijn bekroning op het Wekenfeest of Pinksteren. Mozes daalt dan met de Tien Woorden, het geschenk van God aan zijn volk, van de Sinaï af. Deze schenking heeft éénmaal plaatsgevonden, vijftig dagen na de bevrijding uit Egypte. Het in ontvangstnemen van dit geschenk moet echter dagelijks gebeuren door de Tien Woorden in praktijk te brengen. Dan is het Woord geen dode letter meer. Geleid door Gods Geest, gaat het Woord leven. Op de foto de Tien Woorden, liggend in de Ark van het Verbond. Onder het verzoendeksel. Pesach: bevrijding, verzoening – Wekenfeest: levensvernieuwing – vormen zo een eenheid. «

Joodse symbolen